

Husbestyrerinden

En rød Fiat af ældre model kommer kørende på en trafikeret motortrafikvej. Bag rattet sidder en yngre lidt buttet blond kvinde. Bilen blinker og skifter bane til indersporet og bliver dér. En grøn passat passerer og så en grå stationcar. Bilen kører ikke mere end 50 km/t. Hun har god tid, og giver plads til biler der vil overhale hende. Hun blinker og standser. Hun orienterer sig bagud og holder forsigtigt til venstre. Hun standser bilen ved en lille stippet frakørsel og holder tilbage for den modkørende trafik. Hun skal lige til at køre frem, men fortryder i sidste øjeblik. Hun kommer til at holde halvt ude i vejbanen. En bil dytter aggressivt, da den tordner forbi. Selvom det er en film kunne bilerne have kørt sammen. Der er fri bane. Hun drejer langsomt af og fortsætter af en mindre asfalteret vej, der snor sig mellem de brune vintermarker. For enden af vejen ses bjerget, Mount København, halvt tildækket af vinterens sne. Bjerget er konstrueret. Det er et kunstigt bjerg på 3500 meter, men ikke desto mindre er det dækket af en stor og vild skov. Ved foden bøg, birk og eg, højere oppe fyrretræer. Skyerne omkranser bjergets top, så man kun kan ane sneen der fyger ud i himlen. En gruppe måger svæver i blæsevejret henover markerne og vinden rusker de nøgne vintertræer langs vejen. Dyrene der gemmer sig dybt inde i skoven er alle uvidende om, at en film er ved at blive optaget.

Vi ser bilen fra lang afstand komme kørende mod os. Vejen bugter sig op og ned og får bilen til at fremstå som et lille skib på et brunt hav. Hun fortsætter nogle hundrede meter ad denne vej, hvorefter hun sætter farten så meget ned for at dreje mod venstre, at motoren slukker. Hun smiler lidt forlegent og starter bilen igen. Hun drejer op ad en lille ujævn bjergvej med brunt vintergræs i midten. Motoren kører på højeste omdrejninger for at klare den stejle stigning. Selvom hun kører meget langsomt, bomber bilen en del. Vejen snor sig op ad bjerget. Bilen er faretruende nær ved at sætte ud i de skarpe sving.

Hun ankommer til en rød bondegård og kører helt ind på den grusbelagte gårdplads. Hun parkerer bilen, slår solskærmen ned og betragter sig selv i det lille spejl på bagsiden. Hun netter sit hår og trækker en rød læbestift op af tasken. Vi ser i et nærbillede, hvordan hun skruer læbestiften ud og påfører den de i forvejen røde læber. Små knopper på hendes kinder er dækket af pudder. Hun kigger sig en sidste gang i spejlet, hun vender siden lidt til og går ud af bilen. Hun er iført ruskindsstøvler og en stram hvid kjole, der kun akkurat kan rumme hendes store bagparti og hendes

fyldige bryster. Hun ser sig interesseret omkring, mens hun går i gruset mod husets hovedindgang. Hun forsøger at se interesseret ud, men hun virker grundlæggende ligeglad. Det er svært at forstå, hvad hun kigger efter. Hvorfor kigger hun rundt på den måde? betragter hun huset? Hun kigger rundt med en overdreven interesse som virker forkert på en eller anden måde, som hun ikke for alvor er til stede. Hun går op ad en lille stentrappe der fører op til en grøn hoveddør. Hun banker på. Ingen svarer. Hun banker igen, stadig intet svar. Hun går ned ad trappen og kigger ind ad et vindue. Stuen som er synlig gennem ruden er gammeldags og landligt møbleret. Mørkebrune træmøbler. Et mørk træbord med en hvid dug. På væggen kan hun se et broderet bibelcitater. Der er mørkt inde i huset. Hun går op ad trappen og banker på igen. Netop som hun skal til at banke anden gang, bliver døren åbnet. En mand i midten af trediveerne, med en stram skinnende hestehale åbner døren. Han er meget rød i hovedet, som en mand der er stresset eller meget hidsig. Man undrer sig med det samme over hans tøj, det virker underligt gammeldags; posede brune lærredsbukser, lys skjorte og røde seler. Han ser irriteret og vred ud og siger spørgende:

"ja?"

Hun siger: "*Jeg er kommet for at søge stillingen som husbestyrerinde.*"

"*Ja, O.K., så kom ind...*" siger han.

Hun går med ham ind i huset. De går gennem entreen og ind i stuen. Ingen siger noget. Han viser hende hen til en slidt lænestol. Hun sætter sig. Vi ser hende sidde der. Hun ser usikker ud. På et tidspunkt ser det ud som om, at hun smiler til en person bag kameraet, som vi ikke kan se. En flue sætter sig på stolens armlæn, den er næsten umulig at se på det mørke træ. Hun ser ud ad vinduet. Vi ser haven udenfor, træerne er nøgne, bortset fra enkelte gule blade som endnu klamrer sig til de våde grene. En Dansk Skovkat ligger i det fugtige brune græs. Dens pels er tyk og fyldig. Katten drejer sig om på ryggen. Den sover, men ørerne der bevæger sig frem og tilbage, viser at den endnu i søvnen registrerer lyde, måske fra andre dyr, der pusler et sted. Hvordan kan den adskille de interessante lyde fra de uinteressante lyde i det voldsomme blæsevejr? Kvinden kigger op i loftet og rundt i huset. Hun tager sin taske på skødet og finder en cigaret frem. Det er en disse tynde cigaretter med hvide filtre, som man mest ser i udlandet og i lufthavne. Hun tænder cigaretten med en tynd metallighter. Hun rejser sig halvt op og trækker ned i kjolen, så ikke så meget af hendes ben er blottede. Den mærkelige bondemand kommer tilbage med en 1½ l. cola og to glas på en bakke. Der er en højtidelig og anspændt stemning. Han stiller et glas foran hende.

"*Vil du have cola?*", spørger han.

"Meget gerne", svarer hun. Han skænker op, og vi ser et nærbillede af colaen, der langsomt fylder glasset. Hun vender siden til, hver gang hun tager et hvæs af cigaretten. Hun skodder den, selvom den end ikke er halvt røget. Hvorfor gør hun det? Er hun nervøs over samtalen? Er det en del af fiktionen? Står det i manuskriptet, hvis der er et? Hun tager forsigtigt en lille tår af colaen og kigger sig omkring.

"Har du nogen erfaring som husbestyrerinde", spørger han.

"Ja, jeg har arbejdet mange forskellige steder, men min sidste arbejdsgiver var psykopat, så jeg skulle bare væk."

Bonden nikker forstående. Lydmanden kommer til at sænke bommen for meget, så den et kort sekund ses over bondemandens hoved.

"Hvornår kan du begynde?", fortsætter han.

"Med det samme", siger hun. Manden nikker igen. Han bukker sig frem og tager en lille tår af colaen, og ser ud som om han tænker sig grundigt om. Han holder hånden på hagen og kigger op i loftet. Man er ikke overbevidst. Det er en kliché. Han simulerer, at han tænker. Fluen sætter sig på glassets kant, men flyver igen, da han tager det mens han undersøgende betragter hende. Pludselig sætter han glasset hårdt på bordet, som om han er vred eller har fået en lys idé.

"Jobbet er dit!", Udbryder han. Hun jubler, som om hun har vundet en konkurrence og smiler henrykt.

De skåler formelt, "velkommen", siger han så. De ser hinanden i øjnene. De sidder lidt i tavshed og nyder den kolde cola. Pludselig ser bonden trist ud. Han sidder stille og tager sig til panden, måske græder han.

"Hvad er der?" spørger hun.

"Ingenting", siger han, "...det er bare det, at min kone lige er død."

Hun ser medlidende på ham, men bliver siddende. Scenen er pinagtig. Ingen tror på, at hans sorg er ægte.

"Elskede du hende?", spørger hun forstående. Han nikker. Han tager sig sammen og tørrer tårene væk og siger: "Ja, det var det." Hun smiler, glad for at hendes nye chef tilsyneladende er i godt humør igen. Han tager en ny tår af colaen, mens han betragter hende. Fluen sætter sig i hendes hår. Hun tager også en lille tår og lægger mærke til, at han kigger på hendes ben. Hun virker genert og tilbageholdende. Hun kigger væk, så tilbage på ham, hun smiler, da deres øjne mødes og kigger så ned. Han rejser sig og går over mod hende. Han står ved siden af hende og aer hende forsigtigt på kinden. Hans skridt er ud for hendes ansigt. Hun kigger genert ned i jorden.

"*Du er smuk*", siger han.

"*Tak*", siger hun og smiler op til ham.

Hun åbner hans bukser, mens hun kigger ham i øjnene. En overraskende stor pik kommer til syne. Den er stiv. Hun smiler og tager den i munden. Hun kigger ind i kameraet med pikken i munden. Inden i hende er der mørkt. Hendes blod er ikke rødt men sort, fordi det er skjult i kroppens mørke rum. Hendes hjerte banker og pumper blodet rundt i hendes blodårer. Fra hendes mavesæk løber colaen og andre væsker gennem hende. Passerer leveren, nyrer og udvider langsomt blæren. Om lidt vil hendes krop producere et sekret, som vil fugte hendes skede. Hun lægger sig med spredte ben på stolen. Han slikker hendes klitoris. Hans tunge vibrerer hastigt som en kolibris vinger, når den flyver på stedet foran en blomst. Hans er en slags ekspert, tænker man. Huset de befinder sig i, må være et af de første der blev opført på bjerget. Undrede nybyggerne sig over at der omgående sad edderkopper i stuens hjørner i dette kunstige hus på dette kunstige bjerg? Hun ridder på hans pik, som nu er oppe i hendes røvhul. Hendes hår falder smukt ned over hendes ansigt og skuldre, som et delikat broderet net af tynde tråde, eller et naturligt slør, der dækker hendes læber og øjne. Træerne bag ruden, de enkelte blade på grenene, katten på græsset, fluen, kroppenes organer, intet omkring dem er klar over, at de deltager i et stykke fiktion. At det hele er et skuespil, og dermed ikke er virkeligt...